

NAŠA POŠTA

Cenjeni g. urednik!

Medve se danes skupaj prvič oglašava v Vašem lepem listu »Vrtcu«, ki sva nanj naročeni že tri leta.

Ziviva v lepi Poljanski dolini v vasi Predgrad, ki je središče Poljanske doline in leži 378 m nad morjem. Naša vas šteje 365 prebivalcev. V šolo hodimo v Stari trg ob Kolpi, ki je oddaljen dva in pol kilometra od naše vasi.

V Predgradu so še razvaline starega gradu, ki je bila v njem rojena stara mati škofa Barage. Grad so predavnimi leti porušili Turki. Po preteku turških bojev so predniki grofa Auersperga ne daleč od porušenega gradu sezidali nov grad, ki je še danes v prav dobrem stanju. Ob gradu stoji še sramotilni kamen, na katerem so predavnimi leti kaznovali grešnike.

Našo Poljansko dolino obkrožajo lepi in visoki hribi. Najvišji hrib je Debeli vrh, ki je 964 m visok. Na nasprotni strani se dviga v zrak mogočni hrib Kozice. Od tu se vidijo ob lepem vremenu tudi Kamniške planine.

Po Poljanski dolini teče reka Kolpa, ki razmejuje Hrvatsko in Slovenijo. Ob Kolpi so zelo priljubljena kopališča in letovišča. V naših hribih imamo veliko podzemeljskih jam, ki si jih tudi vsakdo prav rad ogleda. Zato povabimo tudi Vas, g. urednik, da nas obiščete v tem letu. Ne bo Vam žal.

Priloživa še uganke, ki sva jih rešili. Ne pozabite na nas, ko boste delili nagrade.

Prav lepo Vas pozdravljata

Rade Mimica in Verderber Anica,

učenki IV. razr. viš. lj. š., Stari trg ob K.

Šolski spomini

Sedem šolskih let, kratka in dolga doba za življenje. Sedmi razred mi je bistril um, odkrival pogled in stvarstvo. Ko obujam šolske spomine od prvega razreda do danes, se mi dozdeva, kakor da bi me pot vodila k višku do zadnjega klina na lestvi.

Prvi razred, prve črke, druga za drugo, nato pa po dve skupaj, prve številke, stavница. Prvi izkaz veselje za mene, z upanjem, da bo drugo boljše, sem ga izro-

čila staršem. Na prvi klin šolske lestve je stopila moja noga. Drugi razred, znanje se bolj bistri. Doletela me je proti koncu milost prvega sv. obhajila, zelo vesel in srečen dogodek, katerega bom v srcu ohranila do zadnjega diha življenja. Prvič združena z Jezusom, srečni trenutki. Bela obleka znak čistosti, da bi je nikdar ne omadeževala. Kmalu nato sem prejela še sv. birmo. Tretji razred, tretji klin, novo znanje, bratski srbski jezik spoznavam, slično kakor sem v prvem razredu materinskega. Pomikam se višje, klin za klinom, danes sem na sedmem. Življenje sveta, zgodovino, računstvo, verske zapovedi spoznavam. V teh sedmih letih sem preživela mnogo veselih in srečnih trenutkov. Iz male šolarke sem postala deklica, ki hiti nasproti dekliški dobi. Sedaj je polna moja šolska lestva. Vse moje učenje, ki sem ga že prejela, naj mi bo v duševno in telesno korist. Spominjala se bom v življenju svojih učiteljic in molila zanje. Kadar bom hitela mimo šole, se bom v duhu spomnila: tu sem prejela znanje za svet. Ko sem zapuščala z žalostnim srcem šolsko sobo, součenke in razredničarko, mi je ta v spomin napisala izrek: »Ohrani čisto srce! Delaj kot bi večno živila, moli kot bi jutri umrla!« Čeravno bom ta izrek sestre Klotilde v srcu čuvala, ga vendar polagam vsem sošolcem in sošolkam na srce: Ohranite čisto srce vsi! Delajte kot bi večno živali; molite kot bi jutri umrli!

To pošilja v spomin krogu naročnikov »Vrtca« Vaša dosedanja sošolka

Dolenc Frančiška,

učenka 7. razr. pri šolskih sestrah v Celju.

Cenjeni g. urednik!

Pišem Vam prvo pismo, za katerega upam, da ga boste sprejeli. Doma sem v Velenju, kamor hodim tudi v šolo. Gotovo še niste bili v našem lepem kraju. Zato Vas najpristrčneje vabim, da si ga ogledate. Zelo mi ugaja »Vrtce«, na katerega sem naročen prvo leto. Prosim, ako bi moje pismo objavili v »Vrtcu«. Oglasil se bom še večkrat.

Lepo Vas pozdravlja

Mikelj Marijan,

učenec IV. razr. osnovne šole v Velenju.